Temps Ordinari - Desè diumenge

Per Administrador el dg., 08/06/2008 - 09:00

Os 6, 3-6
Rm 4,18-25
Mt 9,9-13

La historia d'una "crida" que és "religiosament incorrecta".Banquet per celebrar la crida d'un publicà. Entre els deixebles que Jesús crida, perquè *l'acompanyin* i per *enviar-los a proclamar* el Món Nou del Regne, hi ha gent "impura", de la xusma... fins i tot recaptadors d'impostos (a Cafarnaüm els publicans cobren, a més, les taxes de les caravanes que vénen de Síria i les de la pesca del Llac), persones a qui hom nega la salutació. Bon escàndol pels benpensants de la comunitat de Mateu i de tots els temps.Hi ha molta història exacta en aquests records que arriben per la tradició als dies en què s'escriuen els evangelis. Un Jesús envoltat de la "xusma" de publicans, de pecadors... que es van sentir acollits per ell. Un Jesús que reconeixia cada persona com a ésser humà *més enllà de les seves qualitats i virtuts*; que, com el Pare, estima abans que en la persona hi hagi alguna cosa que el faci estimable; més aviat serà aquest amor gratuït que el farà estimable. Així Jesús escenifica el Món Nou del Regne.El cobrador de l'impost romà Mateu segueix "al moment", actua segons els criteris de seguiment que Jesús ha donat fa un moment (8,19-21), no posa cap objecció, ni demana cap demora. Bona lliçó per a molts de nosaltres, més o menys romancers.I s'organitza la gran festa...!I "molts" publicans seuen a la taula amb Jesús, són el "impurs" a qui l'altivesa dels purs (dels dies de Jesús i dels dies dels judaïtzants de la comunitat de Mateu) mantenia a distància. (El text no deixa clar si Mateu ha convidat Jesús a casa seva o si Jesús menja amb el impurs a la casa de Pere, el seu lloc habitual de residència. Tant una cosa com l'altra són força insuportables pelr als més puritans de la comunitat cristiana a qui s'adreça Mateu). Les menjades de Jesús amb els "pecadors" foren signe i escenificaven la Reconciliació que comporta el Regne.El relat està indicant que *el cristià ha de ser trobat entre els exclosos*, igual que hom troba Jesús entre els "menyspreats" (un menyspreu que, fins i tot, podria ser fruit de pecats personals del marginat, com en el cas del recaptador de l'impost imperialista). **No és que aquesta sigui, una manera de fer més o menys arrauxada de Jesús, és que és la manera de fer del Pare!**El sentit de fons del text anterior (el "coneixement intern", diria St. Ignasi) és el següent: Jesús és el "Metge" a qui preocupa "la misericòrdia, més que els sacrificis"La reflexió cristiana, en aquesta "crida" al *miserable col·laborador de l'imperialisme*, hi ha sabut veure encara més. Ha sabut alegrar-se en descobrir Jesús com el *Metge* de l'època del Regne, aquell que guareix definitivament el cos i el cor. El metge que no dubta a inclinar-se sobre la humanitat ferida i tocar-li les nafres, com feu amb el leprós; que no dubta a l'hora de compartir la taula amb la xusma, malgrat que ambdues coses el facin oficialment impur i indesitjable. L'evangelista explica les motivacions de fons del Senyor, tot citant el profeta Osees: "el que Déu vol es misericòrdia i no sacrifici" (una citació molt important per ell, que repetirà a 12,7). Per tant, no és que aquesta sigui, una manera de fer més o menys arrauxada de Jesús, és que és la manera de fer del Pare! A la comunitat de Mateu, el sector més zelós del judaisme *continuava* fidel al culte i a les prescripcions, però *sap ja que queden buides de sentit,* si no passen el control de qualitat de l'amor (5,20.23; 23,23-28); sap que Jesús actuava des de la benaurança de la misericòrdia (5,7), més enllà dels "sacrificis". Mateu els descobreix, un cop més, ara llegint Osees, que Jesús és l'acompliment de la Llei i el Profetes.

ETIQUETES
MISERICÒRDIA MARGINITAT EXCLÒS FESTA PECADOR PUBLICÀ BANQUET REGNE METGE SACRIFICI